

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Bogos Alexandru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 30 ianuarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui

Mașnic Andrei xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx, domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.12.2017 - 30.01.2018;

Instanță de apel: 16.02.2018 - 04.04.2018;

Instanță de recurs: 30.05.2018 - 26.09.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 30 ianuarie 2018, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Mașnic Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.361 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3 920 lei a respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Mașnic Andrei, urmărind scopul folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admitând în mod conștient survenirea acestora, în contextul procedurii de solicitare și acordare a vizei, la 09 august 2017, a prezentat la Secția consulară a Ambasadei SUA, amplasată pe adresa mun. Chișinău, str. A. Mateevici, 103, un atestat de studii medii, despre care a cunoscut că este un document oficial fals, care acordă drepturi.

În procesul examinării atestatului de studii medii prezentat, s-au efectuat acțiuni de verificare preliminară a veridicității atestatului de studii medii cu seria ACG 0083310, nr. de înregistrare 17, eliberat pe blancheta cu semne de protecție din 24 iunie 1998, de către Școala medie nr.62 din mun. Chișinău.

Ca urmare a notificării nr.02/15-6037 din 16 octombrie 2017, adresată de către Ministerul Educației al Republicii Moldova s-a constatat că, pe numele cet. Mașnic Andrei nu a fost eliberat atestatul de studii medii sus menționat și se infirmă autenticitatea lui, iar potrivit raportului de expertiză nr.34/12/1-R-5943 din 09 octombrie 2017, blancheta documentului - atestat de studii medii cu seria ACG 0083310, a fost confecționată cu ajutorul tehnicii de multiplicare la imprimantă de tip InkJet color, nu la întreprindere poligrafică specializată în confecționarea blanchetelor de documente.

3. *Avocatul Bogos Alexandru în numele inculpatului* a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă.

În motivarea apelului a invocat că, Mașnic Andrei a semnat și depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea de probe noi și a recunoscut vina integral, căindu-se sincer. Mașnic Andrei a conștientizat impactul infracțiunii comise, iar după acest caz alte infracțiuni nu a mai comis, corectându-se.

Ca circumstanțe atenuante conform art.76 Cod penal, urmează a fi reținute căința sinceră și recunoașterea faptei, iar careva circumstanțe agravante conform art.77 Cod penal, nu au fost stabilite.

A mai menționat apărarea că Mașnic Andrei a conlucrat activ cu ancheta a dat declarații imediat și a recunoscut vina din start, are loc stabil de trai, este angajat oficial, nu a săvârșit alte infracțiuni, a conștientizat greșeala comisă, are o vârstă medie, are la întreținere un copil minor și soția, nu are antecedente penale.

Apărarea mai indicat că, Mașnic Andrei este angajat în cadrul DSE Centru, unde are un orar de muncă cu schimburi de 24 ore, iar în caz de necesitate acest program poate fi prelungit pe un termen nelimitat în urma unor situații excepționale și de urgență și din această cauză nu va putea efectua efectiv munca neremunerată în folosul comunității, iar pedeapsa închisorii stabilită de instanța de judecată este total delăsată, în acest caz inculpatului îi este frică că din cauza pedepsei stabilite de prima instanță va fi în pericol de a pierde serviciul.

Mașnic Andrei este gata să achite amenda stabilită ca pedeapsă la art.361 alin.(1) Cod penal, or, anume această pedeapsă va acorda posibilitatea inculpatului să își onoreze și obligațiunile de serviciu și să ispășească pedeapsa penală.

La fel, acuzatorul de stat la examinarea cauzei în prima instanță a solicitat aplicarea unei pedepse cu amendă, însă instanța din oficiu a aplicat în privința lui Mașnic Andrei cea mai dură pedeapsă, fără a ține cont de faptul că, inculpatul se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii și și-a recunoscut vina integral, care împreună cu alte circumstanțe ale cauzei penale primează în favoarea aplicării unei pedepse cu amendă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2018, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță la stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Mașnic Andrei a ținut pe deplin cont de prevederile art.art.7, 61, 75-78 Cod penal, corect considerând că corectarea și

reeducarea acestuia este posibilă cu stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute la art.361 alin.(1) Cod penal, sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 1 an, conform art.90 Cod penal.

Astfel, prima instanță corect a individualizat pedeapsa aplicată inculpatului Mașnic Andrei, ținând cont de circumstanțele reale și personale, iar careva abateri sau încălcări de ordin procedural la aplicarea pedepsei, nu au fost stabilite.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

5. Avocatul Bogos Alexandru în numele inculpatului, în temeiul pct.6), 10), 13) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea parțială a acestora, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Mașnic Andrei să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, Mașnic Andrei a semnat și depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea de probe noi și a recunoscut vina integral, căindu-se sincer. Mașnic Andrei a conștientizat impactul infracțiunii săvârșite, iar după acest caz alte infracțiuni nu a mai comis, corectându-se.

Ca circumstanțe atenuante conform art.76 Cod penal, urmează a fi reținute căința sinceră și recunoașterea faptei, iar careva circumstanțe agravante conform art.77 Cod penal, nu au fost stabilite.

Menționează apărătorul că, Mașnic Andrei a conlucrat activ cu ancheta, a dat declarații imediat și a recunoscut vina din start, are loc stabil de trai, este angajat oficial, nu a comis alte infracțiuni, a conștientizat greșeala comisă, are o vârstă medie, are la întreținere un copil minor și soția, nu are antecedente penale.

Apărarea mai indică că, Mașnic Andrei este angajat în cadrul DSE Centru, unde are un orar de muncă cu schimburi de 24 ore, iar în caz de necesitate acest program poate fi prelungit pe un termen nelimitat în urma unor situații excepționale și de urgență și din această cauză nu va putea efectua efectiv munca neremunerată în folosul comunității, iar pedeapsa închisorii stabilită de instanța de judecată este total delăsată, în acest caz inculpatului îi este frică că din cauza pedepsei stabilite de prima instanță va fi în pericol de a pierde serviciul.

Mașnic Andrei este gata să achite amenda stabilită ca pedeapsă la art.361 alin.(1) Cod penal, or anume această pedeapsă va acorda posibilitatea inculpatului să își onoreze și obligațiunile de serviciu și să ispășească pedeapsa penală.

La fel, acuzatorul de stat la examinarea cauzei în prima instanță a solicitat aplicarea unei pedepse cu amendă, însă instanța din oficiu a aplicat în privința lui Mașnic Andrei cea mai dură pedeapsă, fără a ține cont de faptul că, inculpatul se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii și și-a recunoscut vina integral, care împreună cu alte circumstanțe ale cauzei penale primează în favoarea aplicării unei pedepse cu amendă.

6. Asupra recursului declarat, a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece la capitolul individualizării pedepsei, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor

art.art.6, 7, 61, 75-78 Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeuri pentru recurs stipulate art.427 alin.(1) pct.6), 13) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau când a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.

Colegiul penal reține că, recurentul nu a indicat care sunt motivele invocate în apel asupra cărora instanța nu s-a pronunțat, care motivare a soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau este expus neclar, care este eroarea gravă de fapt care a afectat soluția instanței și care lege penală mai favorabilă inculpatului a intervenit, or, suplinirea din oficiu a recursului prin constatări aduse din oficiu de către instanța de recurs, ar constitui o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Conform art.24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, recurentul a invocat temeiurile pentru recurs stipulate la pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când sau aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate, Colegiul constată că aceste temeuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecății.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui

vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, 90 Cod penal și corect au reținut că, în speță nu s-au constatat circumstanțe ce justifică aplicare unei pedepse alternative neprivative de libertate, întemeiat concluzionând că aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau amendă va fi inefficientă.

Totodată, Colegiul penal menționează, că instanțele de fond la emiterea hotărârilor au ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

La fel, instanța de recurs reține că în cauză în privința inculpatului au fost aplicate prevederile art.90 Cod penal, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 1 an.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Cu referire la alegațiile recurentului că, inculpatul a conlucrat activ cu ancheta, a dat declarații imediat și a recunoscut vina, are loc stabil de trai, este angajat oficial, nu a comis alte infracțiuni, a conștientizat greșeala comisă, are o vârstă medie, are la întreținere un copil minor și soția, fără careva antecedente penale, Colegiul penal remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite

și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

Afirmația că pedeapsa cu suspendare condiționată ar putea duce la pierderea serviciului este una declarativă și nu combate temeinicia soluției adoptate.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecătii, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatei fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale - de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni de către inculpată și alte persoane, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bogos Alexandru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui *Mașnic Andrei xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 octombrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac